

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E – 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie V./2019
Senát II

Uznesenie:

spisová značka	II. ÚS 52/2019
populárny názov	zastavenie konania pre nezaplatenie poplatku
sudca spravodajca	Jana Laššáková
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Uznesenie - Uznesenie o odmietnutí
dátum rozhodnutia	30.04.2019
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1
analytická právna veta	Za určitých okolností možno dospieť k záveru o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj v súvislosti s námietkami sťažovateľov smerujúcimi proti právoplatnému rozhodnutiu všeobecného súdu procesnej povahy. Vo všeobecnosti však platí, že nesprávne rozhodnutie procesnej povahy nemožno spravidla samo osebe kvalifikovať ako také pochybenie všeobecného súdu, ktoré by svojou intenzitou zakladalo možnosť vyslovenia porušenia základných práv a slobôd bez ohľadu na to, akokoľvek výrazne sa môže účastníka konania dotknúť
skutkový stav a základné fakty	Okresný súd rozsudkom z 19. mája 2015 zamietol žalobu proti sťažovateľke. Žalobca podal na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol rozsudkom zo 14. decembra 2017 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobca podal proti potvrdzujúcemu rozsudku krajského súdu dovolanie, ale pri podaní dovolania nezaplatil súdny poplatok. Vvýzva na zaplatenie súdneho poplatku bola žalobcovi doručená 12. apríla 2018 a lehota na jeho zaplatenie uplynula 23. apríla 2018. Uznesením vyššieho súdneho úradníka z 25. septembra 2018 (ďalej len „uznesenie vyššieho súdneho úradníka“), ktorým dovolacie konanie zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Žalobca podal proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sťažnosť, o ktorej okresný súd napadnutým uznesením rozhodol tak, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušil. Sťažovateľka v sťažnosti argumenetovala, že Okresným súdom Bratislava V použitá interpretácia a aplikácia Zákona o súdnych poplatkoch, že lehota na zaplatenie poplatku neuplynie pred rozhodnutím o žiadosti poplatníka o oslobodenie od platenia poplatku, by mohla byť ústavne udržateľná iba do 30.06.2017, teda pred novelou Zákona o súdnych poplatkoch účinnou od 01.07.2017, a aj to iba vtedy, ak by k zaplateniu poplatku došlo do konca lehoty na podanie odvolania proti zastaveniu konania. Napadnuté rozhodnutie podľa sťažovateľky porušuje aj ústavnú garanciu sťažovateľa na rovnosť v súdnom konaní ustanovenú čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, keďže nepochybne

	zvyhodňuje žalobcu, ktorý konanie inicioval umožnením mu v ňom pokračovať, hoci konanie malo byť zastavené.
z odôvodnenia	K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru Rozhodovanie o tom, či sú splnené zákonom (zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov) ustanovené podmienky na zastavenie konania, spadá výlučne do rozhodovacej právomoci všeobecných súdov s ohľadom na princíp nezávislosti súdnictva (súdov) vyplývajúci z čl. 141 ods. 1 ústavy. Je preto vecou judikatúry všeobecných súdov, aby vymedzila kritériá, z ktorých bude pri aplikácii príslušných zákonných ustanovení vychádzať. Ústavnému súdu neprislúcha prehodnocovať právne závery všeobecných súdov, ku ktorým pri rozhodovaní o nárokoch účastníkov konania dospeli (m. m. III. ÚS 27/2012, III. ÚS 164/2017). V súvislosti so skutočnosťou, že napadnuté uznesenie nie je meritórnym rozhodnutím a v konaní vo veci samej sa pokračuje pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky, a pridržiavajúc sa svojej stabilnej judikatúry, ústavný súd poukazuje na to, že základné právo na súdnu ochranu, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie „je výsledkové“, to znamená, musí mu zodpovedať proces ako celok a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (m. m. III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08). Za určitých okolností možno dospieť k záveru o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj v súvislosti s námietkami sťažovateľov smerujúcimi proti právoplatnému rozhodnutiu všeobecného súdu procesnej povahy. Vo všeobecnosti však platí, že nesprávne rozhodnutie procesnej povahy nemožno spravidla samo osebe kvalifikovať ako také pochybenie všeobecného súdu, ktoré by svojou intenzitou zakladalo možnosť vyslovenia porušenia základných práv a slobôd bez ohľadu na to, akokoľvek výrazne sa môže účastníka konania dotknúť (III. ÚS 381/2016). Ústavný súd preskúmal napadnuté uznesenie a konštatuje, že napriek jeho stručnému odôvodneniu nie sú závery okresného súdu svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplývajú z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Okresný súd v relevantnej časti napadnutého uznesenia uviedol: „... žalobca do času, kedy nebolo právoplatne rozhodnuté o jeho návrhu na oslobodenie od súdneho poplatku... bol v právnej neistote... Pri tomto stave neistoty nemožno jednoznačne skonštatovať uplynutie súdom určenej lehoty na zaplatenie súdneho poplatku a vyvodiť záver o oneskorenej úhrade súdneho poplatku.“ K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 47 ods. 3 ústavy Pokiaľ sťažovateľka namietala porušenie základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, ústavný súd iba konštatuje, že keďže nezistil svojvoľnosť alebo arbitrárnosť napadnutého uznesenia okresného súdu v súvislosti s označeným čl. 46 ods. 1 ústavy, nemohlo dôjsť k arbitrárnosti tohto rozhodnutia ani v súvislosti s namietaným porušením čl. 47 ods. 3 ústavy. Ústavný súd dodáva, že čl. 47 ods. 3 ústavy zabezpečuje rovnosť strán sporu (účastníkov konania) v konaní pred všeobecným súdom. K jeho porušeniu môže dôjsť napr. v prípade, ak všeobecný súd v ním vedenom konaní poruší princíp rovnosti zbraní, v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku zvyhodní svojím postupom predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia niektorú zo strán sporu na úkor inej strany sporu. Takúto situáciu však ústavný súd vo veci

	sťažovateľky nezistil. Ústavný súd rozhodol: Ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú.
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EStP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	
klúčové slová	rovnosť, rovnoprávnosť-rovnosť účastníkov súdneho konania konanie-zastavenie poplatok-nezaplatenie

Spracovalo Analytické oddelenie Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky

Upozornenie :

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.